

ວາລະສານການຄ້າລາວ - ເດືອນ ພະຈິກ ປີ 2008

ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ໄດ້ລິເລີ່ມສ້າງວາລະສານການຄ້າ ສະບັບທຳອິດ ຂຶ້ນສຳລັບໄລຍະ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ 2008 ເພື່ອໃຫ້ທ່ານຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ານການຄ້າ. ວາລະສານ ດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ມີທຳການແຈກຢາຍໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການທັງພາກລັດ ແລະ ເອກກະຊົນແນໃສ່ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດຮັບຮູ້ຂ່າວສານໃນຮູບແບບທີ່ກະທັດຮັດດ້ານສະພາບການ ພັດທະນາຂະແໜງການຄ້າ. ວາລະສານສະບັບນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອນຳສະເໜີໃຫ້ບັນດາທ່ານເຫັນເຖິງນະໂຍບາຍການຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ, ປະເດັນກ່ຽວກັບການເຈລະຈາດ້ານການຄ້າ ແລະ ເຫດການ ສຳຄັນຕ່າງໆ ໃນຂົງເຂດວຽກງານພັດທະນາການຄ້າສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ. ພ້ອມນີ້, ຍັງແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ບັນດາທ່ານຊາບເຖິງການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການ ທີ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອພັດທະນາວຽກງານການຄ້າ ແລະ ທຸລະກິດ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ “ວາລະສານການຄ້າ” ຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈໃນວົງກວ້າງຕື່ມຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລວມທັງບັນດາກົມກອງພາກລັດ, ຂະແໜງພາກເອກກະຊົນ, ສັງຄົມ, ສະຖາບັນສຶກສາ ແລະ ສົມວນຊົນ. ວາລະສານດັ່ງກ່າວ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນແນໃສ່ ຂຶ້ນຕອນການເຈລະຈາເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ WTO, ການເຈລະຈາໃນກອບອາຊຽນ ລວມທັງກັບຄູ່ຮ່ວມເຈລະຈາ ແລະ ການເຈລະຈາໃນກອບສອງຝ່າຍ, ການປະຕິບັດໂຄງການ IF ໃນໄລຍະປັບປຸງໃໝ່ (EIF) ແລະ ການລິເລີ່ມດ້ານການຄ້າກັບບັນດາໂຄງ ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າດ້ານຕ່າງໆ.

ຂະແໜງການຄ້າໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 6 ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນຂະແໜງການຫຼັກໜຶ່ງ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມທຸກ

ຍາກ ແລະ ຜັກດັນໃຫ້ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວ. ຫົວຂໍ້ທຳອິດ ຂອງວາລະສານສະບັບນີ້ ຈະປຶກສາກ່ຽວກັບ ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການຄ້າ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍໂຕ ແລະ ບົດບາດຂອງການຄ້າ ໃນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າ ການເປີດເສລີການຄ້າບໍ່ແມ່ນໄມ້ວິເສດທີ່ຈະແກ້ໄຂທຸກໆບັນຫາໄດ້ ແລະ ການມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງດ້ານນະໂຍບາຍພາຍໃນ, ສະຖາບັນ, ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຊຶ່ງສາມາດເຮັດບົດບາດຫຼັກໃນການຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກການຄ້າ. ການຄ້າທາງດ້ານສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການແມ່ນເປັນທ່າແຮງໃນການຊ່ວຍຜັກດັນ ໃຫ້ມີການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໃນ ສປປ ລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງການຄ້າ, ການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ການຫຼຸດພື້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກບໍ່ແມ່ນບັນຫາທີ່ງ່າຍແລະຈະສາມາດເກີດຂຶ້ນເອງໄດ້. ໃນຂະນະທີ່ກົນໄກການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການຄ້າ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດ ຜ່ານການສົ່ງອອກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເບິ່ງຄືເປັນເລື່ອງທີ່ງ່າຍດາຍ, ແຕ່ການພົວພັນລະຫວ່າງການຄ້າ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຖືເປັນເລື່ອງທີ່ສັບຊ້ອນ. ຈາກນັ້ນ, ແມ່ນຂຶ້ນກັບວິທີການກະຈາຍລາຍໄດ້ຈາກຜົນຮັບດ້ານການຄ້າ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນຂອດຕັດສິນການພ່າຍແພ້ ຫຼື ຂະນະ ໃນການເປີດການຄ້າເສລີ. ເບົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານນະໂຍບາຍການຄ້າ, ໂຄງການ ແລະ ການເຈລະຈາການຄ້າ ທີ່ລັດຖະບານລາວໄດ້ປະຕິບັດຈະປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ມີການ ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ຫຼຸດພື້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ. ບັນດາຂະແໜງການທັດຖະກຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄໝລາວ, ສິນຄ້າກະສິກຳ, ສິນຄ້າປະເພດ

ໄມ້, ທີ່ໄດ້ລະບຸໃນບົດວິໃຈ ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ (DTIS) ຂອງໂຄງການ IF ຈະສົ່ງຜົນດ້ານບວກໃນການຕ້ານຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສົ່ງເສີມຂະແໜງການທີ່ອ່ອນແອໃນສັງຄົມ.

ພາຍໃຕ້ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ, ວາລະສານສະບັບນີ້ ໄດ້ນຳສະເໜີກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າໃນ 4 ປີ ຜ່ານມາ ເພື່ອສ້າງຄວາມກົມກຽວລະຫ່ວາງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງບັນດາແຜນການຊ່ວຍເຫຼືອ ທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າ. ໃນການປະຕິບັດໂຄງການ IF ແມ່ນໄດ້ແນໃສ່ກິດຈະກຳການສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການພາກລັດ ແລະ ເອກກະຊົນ, ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການສະໜອງສິນຄ້າ ແລະ ສ້າງກົນໄກການຮ່ວມມືອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນໃນການຊ່ວຍໃຫ້ ສປປ ລາວ ຫັນຈາກນະໂຍບາຍການຄ້າ ໄປເປັນການ ກະທຳທີ່ເກີດອອກອກຜົນ. ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ IF ລະດັບຊາດຂຶ້ນ (National Implementation Unit) ໂດຍເລີ່ມປະຕິບັດງານ ໃນເດືອນກັນຍາ 2007. ໃນວັນທີ 08/08/2008 ພວກເຮົາໄດ້ລົງນາມ ແລະ ຈັດພິທີເປີດໂຄງການກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຫຼາຍຝ່າຍເພື່ອພັດທະນາການຄ້າ (Trade Development Facility), ຊຶ່ງກອງທຶນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບເງິນຊ່ວຍເຫຼືອປະມານ 6.8 ລ້ານໂດລາສະຫາລັດ. ພ້ອມກັນນີ້, ພວກເຮົາກໍກຳລັງກະກຽມຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນເພີ່ມເຕີມຈາກໂຄງການ IF ໄລຍະບັບປຸງໃໝ່ (Enhanced IF), ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສປປ ລາວ ດ້ານການແຂ່ງຂັນເພື່ອສົ່ງອອກ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ຖ້າໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາອົງການສາກົນ, ສປປ ລາວ ຈະມີໂອກາດທີ່ດີໃນການເອົາຊະນະກັບອຸປະສັກດ້ານຄວາມສາມາດ ສະໜອງສິນຄ້າຈາກການຜະລິດພາຍໃນປະເທດ, ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນບັນຫາຫຼັກທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນ ແລະ ຄວາມສາມາດ

ໃນການເຮັດການຄ້າ ແລະ ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ WTO ໃນອານາຄົດອັນໄກ້ນີ້.

ຫົວຂໍ້ທີ 3 ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງການເຈລະຈາເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ WTO. ດັ່ງທີ່ບັນດາທ່ານອາດຈະຮັບຊາບວ່າ ພວກເຮົາຫາກໍ່ສຳເລັດກອງປະຊຸມຄະນະປະຕິບັດງານ ໃນການກະກຽມເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ WTO ຄັ້ງທີ 4 ໃນເດືອນ ກໍລະກົດ 2008 ແລະ ເຖິງວ່າເປັນພາລະກິດທີ່ທ້າທາຍ ແຕ່ພວກເຮົາກໍ່ສາມາດສ້າງຄວາມຄືບໜ້າໄດ້ດີໃນບາງຂົງເຂດ. ໃນກອງປະຊຸມ ຄັ້ງທີ 4 ພວກເຮົາສາມາດສຳເລັດການເຈລະຈາກັບ EU ດ້ານສິນຄ້າ. ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເພື່ອເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາປະເທດເພື່ອຮ່ວມພັດທະນາ ໃນການໝູນໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າ ແລະ ຈະປະກອບສ່ວນຢ່າງຫ້າວຫັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຫຼັກການພື້ນຖານຂອງຖະແຫຼງການປາລີ ແລະ ວຽງຈັນກ່ຽວກັບຄວາມສອດຄ່ອງ, ການປະສານງານ ແລະ ຄວາມກົມກຽວດ້ານການໃຫ້ເງິນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ.

ທ້າຍສຸດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ວາລະສານດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຊ່ວຍໃນການສື່ສານລະຫວ່າງບັນດາກະຊວງ ແລະ ພາກສ່ວນເອກກະຊົນ ລວມທັງ ຜູ້ທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ແລະ ຖືເປັນພາຫະນະ ທີ່ສຳຄັນໃນການກະຈາຍຂໍ້ມູນ- ຂ່າວສານ. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ການຄ້າກ່ຽວຂ້ອງກັບພາກສ່ວນເອກກະຊົນ ແລະ ການຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບັນຫາການຄ້າຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດຕິດຕາມກົນໄກການປ່ຽນແປງຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂົງເຂດການຄ້າ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນໂອກາດໃໝ່ໆ ແລະ ມີການກະກຽມກ່ອນລ່ວງໜ້າ ເພື່ອຮັບກັບສະພາບທ້າທາຍຕ່າງໆທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ.

ເຂັມມະນີ ພົນເສນາ ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ສປປ ລາວ

ການຄ້າ ແລະ ການພົວພັນກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

ການຄ້າ ເປັນສິ່ງທີ່ກະຕຸ້ນໃຫ້ເສດຖະກິດເຕີບໂຕ. ການຄ້າເປັນສິ່ງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ອັນສຳຄັນລະຫວ່າງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກຢູ່ໃນສັງຄົມ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ການປະຕິບັດການຄ້າກັບສາກົນ, ເຮັດໃຫ້ສະຖານະພາບທາງເສດຖະກິດໝັ້ນຄົງກ່ວາ ການຢູ່ໂດດດ່ຽວ. ປະເທດເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ມີໂອກາດທີ່ຈະສ້າງຊຳນານດ້ານການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ບໍລິໂພກຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການແຂ່ງຂັນ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາຄາຫຼຸດລົງໃນທົ່ວໂລກ. ໃນຂະບວນການນີ້, ເສດຖະກິດຈະມີອັດຕາເຕີບໂຕສູງຂຶ້ນ ແລະ ໝັ້ນຄົງ ຊຶ່ງຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຖ້າບໍ່ມີການຄ້າ. ນີ້ແມ່ນຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງພື້ນຖານສຳລັບການເປີດການຄ້າເສລີ, ຊຶ່ງໂດຍຫຼັກແລ້ວແມ່ນຜ່ານການຫຼຸດອັດຕາພາສີ ແລະ ລົບລ້າງມາດຕະການທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີຕາມດ່ານທີ່ໃຊ້ ເພື່ອກັດກັ້ນຄູ່ການຄ້າຂອງເຂົາ. ການເປີດຕະຫຼາດເສລີ ແມ່ນໃຈກາງຂອງການເຈລະຈາການຄ້າ ຫຼາຍຝ່າຍ ໃນກອບ WTO. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ປະຈຸບັນນີ້ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງດ້ານຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງຕ່າງໆເຊັ່ນ: ຈາກລະບົບນິໂອກລາດສິກ (Neoclassical) ທີ່ແນໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຄ້າ ແລະ ການໝູນໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບໂດຍຜ່ານການຜັກດັນຈາກຕະຫຼາດເສລີ, ໄປເຖິງການຮັບຮູ້ດ້ານການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນະໂຍບາຍພາຍໃນ ແລະ ແກ້ໄຂຂີດຈຳກັດດ້ານຄວາມສາມາດສະໜອງສິນຄ້າຊຶ່ງເປັນໃຈກາງທີ່ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງໃນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ. ການຄ້າບໍ່ແມ່ນຈຸດຈົບໃນຕົວເອງແຕ່ມັນເປັນສິ່ງວັດແທກສຸດທ້າຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດມີຄວາມຖາວອນໝັ້ນຄົງ, ມີການພັດທະນາທາງດ້ານການເມືອງ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ເທັກໂນໂລຢີ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໃນລະດັບທີ່ແນ່ນອນ.

ເຫັນໄດ້ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກຕະຫຼາດການຄ້າ, ສປປ ລາວໄດ້ ປ່ຽນຈາກເສດຖະກິດແບບເກົ່າ ແລະ ນຳໃຊ້ກົນໄກເສດຖະກິດແບບໃໝ່ໃນປີ 1986. ແຕ່ນັ້ນມາ, ສປປ ລາວໄດ້ປ່ຽນແປງເປັນລຳດັບໆ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ, ກ້າວເຂົ້າສູ່ເສດຖະກິດຕະຫຼາດທີ່ທັນສະໄໝ. ການເຂົ້າສູ່ເສດຖະກິດຕະຫຼາດຂອງສປປລາວ ແມ່ນສະແດງອອກໃນຄວາມພະຍາ ຍາມເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອາຊຽນ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມເຈລະຈາເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງ WTO. ການປັບປຸງ ແລະ ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ລະບຸໃນແຜນ 5 ປີ ຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດຂອງປະເທດລາວ ຄັ້ງທີ 6 ຊຶ່ງຈະກວມເອົາໄລຍະປີ 2006-2010. ສິ່ງຊີ້ບອກສ່ວນໃຫຍ່ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ຕັ້ງໄວ້ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາສະຫະສະວັດ (Millennium Development Goals) ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານຂອງ ບູສເຊລສຳລັບປະເທດ ທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ (Brussels Programme of Action for the LDCs) ໃນລະຫວ່າງປີ 2001-2010.

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດໄດ້ເຢືອງໃຫ້ເຫັນ ເຖິງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໂດຍ ຜ່ານການເຕີບໂຕທີ່ກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກເປັນຫຼັກ. ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນ, ເພື່ອຮັກສາໂຄງຮ່າງເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ປະກອບມີ 4 ແຜນວຽກຄື:

- i) ການພັດທະນາທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຈະຜັກດັນໃຫ້ເສດຖະກິດເຕີບໂຕ;
- ii) ການແຂ່ງຂັນ, ການຄ້າ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ;
- iii) ການພັດທະນາທາງສັງຄົມ ແລະ ສຸມໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ; ແລະ
- iv) ການພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງບັນດາຂະແໜງການ

ແຜນວຽກທີ່ 2 ຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການຄ້າ ທີ່ເປັນເຄື່ອງມືສໍາລັບຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຫຼຸດພື້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກ. ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດໄດ້ນຳໄປສູ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 11 ແຜນງານ ແລະ ກຳນົດໃຫ້ມີ 111 ໂຄງການທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍລັດຖະບານລາວ ໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 2006. ຈຸດປະສົງຂອງແຜນງານ ແລະ ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ເພີ່ມລາຍ ໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນຂອງປະເທດຂຶ້ນອີກ ສາມເທົ່າ, ເຮັດໃຫ້ສິນຄ້າມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ເປັນຖານການສົ່ງອອກ, ແລະ ປັບປຸງການພັດທະນາທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ. ສປປ ລາວ ໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໄວ້ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງປະມານ 7 ເປີເຊັນຕໍ່ປີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາຂອງສາມຂະແໜງການຫຼັກຂອງເສດຖະກິດຄົງຕົວຄື: ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ແລະ ບໍລິການ. ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນອີກຢ່າງນຶ່ງ ເພື່ອກະຕຸ້ນ ໃຫ້ມີຂະບວນການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານການສົ່ງອອກ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 18 ເປີເຊັນຕໍ່ປີ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າແຜນຍຸດທະສາດຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດແມ່ນ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າ, ແລະ ນະໂຍບາຍປັບປຸງພາກເອກະຊົນ.

ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ກອງປະຊຸມລະດັບລັດຖະມົນຕີຄັ້ງທຳອິດ ທີ່ປະເທດສິງກະໂປ ໃນເດືອນທັນວາ ປີ 1996, ລັດຖະມົນຕີການຄ້າປະຈຳ WTO ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແຜນວຽກລະອຽດ ແລະ ໄດ້ເອົາເຂົ້າໃນ ແຜນປະຕິບັດງານຂອງ WTO ສໍາລັບປະເທດທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ. ແຜນປະຕິບັດງານນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດໂດຍລວມ ຂອງປະເທດດ້ອຍພັດທະນາໃນການກຽມພ້ອມ ທີ່ຈະປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດ ທີ່ຈະນຳສະເໜີໂດຍລະບົບການຄ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ, ແຜນປະຕິບັດງານນີ້ ຈຶ່ງຖືກຜັນຂະຫຍາຍໂດຍ WTO, UNCTAD ແລະ ກອງເລຂາ ITC, ໂດຍຮ່ວມກັບອົງການກອງທຶນສາກົນ(IMF), ທະນາຄານໂລກ (WB) ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP), ແລະ ສ້າງເປັນໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ (IF).

ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ (IF) ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍການຄ້າດ້ານເຕັກນິກແກ່ບັນດາປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ລວມທັງ ການສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດແກ່ອົງກອນ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຄ້າ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າ. ພ້ອມນີ້, ມັນຍັງຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມສາມາດ ໃນການສະໜອງ ຂອງປະເທດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງມາຫຼາຍກ່ວາ 10 ປີແລ້ວ. ຕະຫຼອດເວລາ, ສະມາຄົມພັດທະນາສາກົນໄດ້ທົບທວນຄືນພັນທະຂອງເຂົາເຈົ້າ ຕໍ່ຂະບວນການຂອງໂຄງການເຊື່ອມໂຍງ ເຂົ້າສາກົນ ດ້ານການຄ້າ. ໃນເດືອນພະຈິກ ປີ 2001, ຢູ່ກອງປະຊຸມລະດັບລັດຖະມົນຕີ WTO ຄັ້ງທີ 4, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການຄ້າໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າ ເປັນວຽກງານໜຶ່ງ ທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບຮອບເຈລະຈາໂດຮາ (the Doha Development Agenda - DDA) ແລະ ໄດ້ຕັ້ງໜ້າທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ດີກ່ວາເກົ່າ. ໃນກອງປະຊຸມ ໂດຮາ ປີ 2001, “ລັດຖະມົນຕີ WTO ໄດ້ຮັບຮອງເອົາໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ ເປັນຕົວແທນທີ່ຍືນຍົງ ເພື່ອຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານ ການຄ້າ ສໍາລັບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແນໃສ່ພັດທະນາຂະແໜງການຄ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ”. ຕະຫຼອດເວລາ 5 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ, ໄດ້ມີການປະເມີນຜົນຫຼາຍຄັ້ງ ກ່ຽວກັບ ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ ແລະ ຜົນປະກົດວ່າຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບປຸງ ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະເທດ ແລະ ເພີ່ມເງິນກອງທຶນຂຶ້ນ. ໃນປີ 2005, ຢູ່ກອງປະຊຸມລະດັບລັດຖະມົນຕີ WTO ທີ່ ຮອງກົງ ໄດ້ມີການຕົກລົງໃຫ້ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນ

ດ້ານການຄ້າມີການປັບປຸງໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບທີ່ປ່ຽນໄປ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ. ໃນເດືອນ ພຶດສະພາ ປີ 2007, ໜ່ວຍປະຕິບັດງານ IF ແລະ ຄະນະກຳມະການປະສານງານ IF, ຊຶ່ງແມ່ນ 2 ໜ່ວຍງານຫຼັກໃນການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ IF, ໄດ້ຮັບຮອງເອົາບັນດາຄຳເຫັນຕ່າງໆ ເພື່ອເລີ່ມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າໄລຍະປັບປຸງ (EIF).

ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ (IF) ໂດຍສັງເຂບ



ຈຸດປະສົງ:

- (1) ເພື່ອນຳເອົາວຽກງານການຄ້າ (ເຊື່ອມໂຍງ) ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດກໍ່ຄື ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
- (2) ຊ່ວຍໃນການປະສານງານເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອວຽກງານການຄ້າດ້ານວິຊາການ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ.
- (3) ຊ່ວຍໃຫ້ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແກ້ໄຂຂີດຈຳກັດດ້ານຄວາມສາມາດສະໜອງສິນຄ້າໂດຍການສົ່ງເສີມວຽກງານການຄ້າພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

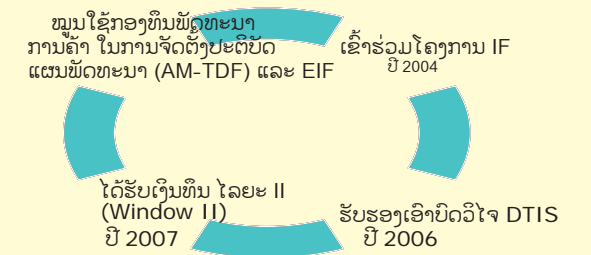
ຫຼັກການພື້ນຖານ: ໂຄງການ IF ແມ່ນສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານທາງດ້ານຫຼັກການຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະເທດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນໂຄງການ ແລະ ມີການປະສານງານກັນ.

ອົງການສາກົນຕ່າງໆ: ອົງການການຄ້າໂລກ, ກອງທຶນສາກົນ, ສູນການຄ້າສາກົນ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ, ແລະ ທະນາຄານໂລກ.

ວຽກງານໂຄງການ IF ໃນ ສປປ ລາວ ມີ 4 ຂັ້ນຕອນ:

ຂັ້ນຕອນທຳອິດ ແມ່ນໄລຍະ ການເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ IF ຊຶ່ງປະເທດໃດໜຶ່ງ ຍື່ນຄຳຮ້ອງເຖິງກອງເລຂາ IF ຢູ່ເຈນີວາ ເພື່ອສະໝັກເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ IF. ໃນປີ 2004 ລາວຖືກຮັບຮອງເຂົ້າໃນໂຄງການ IF. ທັນທີທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ, ຂັ້ນຕອນທີສອງແມ່ນການກະກຽມຂຽນບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ (DTIS). ບົດວິໄຈນີ້ ໄດ້ລະບຸບັນຫາທ້າທາຍທີ່ ສປປ ລາວ ກຳລັງປະເຊີນໃນການຂະຫຍາຍການຄ້າ ແລະ ເພີ່ມກາລະໂອກາດທາງດ້ານການສົ່ງອອກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການຄ້າເປັນແຮງຂັບເຄື່ອນເພື່ອການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂັ້ນຕອນວຽກງານ IF, ບົດວິໄຈ DTIS ໄດ້ພັດທະນາຍຸດທະສາດ ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານການຄ້າ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນທາງດ້ານການຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ ເຂົ້າສູ່ເສດຖະກິດໂລກ ແລະ ຊ່ວຍສົ່ງເສີມການສົ່ງອອກ. ບົດວິໄຈ DTIS ແລະ ແຜນພັດທະນາໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃນກອງປະຊຸມລະດັບຊາດ ໃນວັນທີ 20 ກັນຍາ 2006 ໂດຍມີການປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ທ່ານ ດຣ. ນາມ ວິຍະເກດ, ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຊຶ່ງເປັນປະທານໃນກອງປະຊຸມຮັບຮອງບົດວິໄຈດັ່ງກ່າວ, ແລະ ໃນນາມທີ່ເປັນຮອງປະທານຄະນະກຳມະການປະສານງານລະດັບຊາດ ໃນການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າເສດຖະກິດສາກົນດ້ານການຄ້າ.

ຮູບສະແດງ 1 - 4 ຂັ້ນຕອນ ວຽກງານໂຄງການ IF



ເມື່ອບົດວິໄຈ DTIS ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ, ສປປ ລາວ ໄດ້ກ້າວເຂົ້າສູ່ຂັ້ນຕອນທີ 3 ຂອງວຽກງານໂຄງການ IF ແລະ ໄດ້ຮັບເງິນທຶນຈຳນວນ 1 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ຊຶ່ງເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຜນພັດທະນາ. ເງິນທຶນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຢູ່ໃນກອບໂຄງການ IF ທີ່ເອີ້ນວ່າ ເງິນທຶນໄລຍະທີ II (Window II funding). ກະຊວງ ອຄ ປະຈຸບັນ, ກຳລັງດຳເນີນ ຂັ້ນຕອນທີ 4 ຂອງວຽກງານໂຄງການ IF ໃນການສ້າງແຜນໂຄງການຈາກບົດວິໄຈ DTIS ທີ່ຈະນຳໃຊ້ເງິນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາປະເທດຜູ້ໃຫ້ທຶນ. ກະຊວງ ອຄ ກຳລັງດຳເນີນການ ກະກຽມການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ເພື່ອພັດທະນາການຄ້າປະມານ 6.8 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ກອງທຶນດັ່ງກ່າວຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຂະແໜງການພາກລັດ; ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນຕ່າງໆ; ແກ່ບຸກຄະລາກອນພາຍໃນ; ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຮ່ວມມື ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າ

- 4 ໂຄງການລຸ່ມນີ້ ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ ພາຍໃຕ້ໂຄງການ IF ໄລຍະ II.
- ໂຄງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການປະສານງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ IF.
 - ໂຄງການສະໜັບສະໜູນ ໃນວຽກງານການກະກຽມເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກຂອງ ສປປ ລາວ.
 - ໂຄງການສົ່ງເສີມຂະແໜງອຸດສາຫະກຳຕັດຫຍິບ ເພື່ອປ່ຽນຈາກລະບົບ CMT ເປັນ FOB.
 - ໂຄງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ກັບກົມການນຳເຂົ້າ - ສົ່ງອອກ.

ເງິນທຶນ ທີ່ຍັງຈະໄດ້ຮັບແມ່ນໃນກອບກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຫຼາຍຝ່າຍ ເພື່ອພັດທະນາການຄ້າ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນບັນດາໂຄງການບູລິມະສິດ ທີ່ກຳນົດໃນແຜນພັດທະນາການຄ້າ. ໂຄງການບູລິມະສິດ

ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນກວມເອົາຂົງເຂດວຽກເຊິ່ງ: ວຽກປັບປຸງລະບົບພາສີ ໄປຈົນເຖິງວຽກປັບປຸງສຸຂະອານາໄມພິດ ແລະ ສັດ ໂດຍຜ່ານວຽກງານການສົ່ງເສີມການແຂ່ງຂັນດ້ານການສົ່ງອອກ. ເພື່ອຊ່ວຍລັດຖະບານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ IF ໄລຍະ II ແລະ ໂຄງການອື່ນໆຂອງ IF, ກະຊວງ ອຄ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການຂຶ້ນໃນ ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ ທີ່ເອີ້ນວ່າ ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ (NIU) ໜ່ວຍງານດັ່ງກ່າວ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາພາກສ່ວນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄງການ IF ແລະ ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ IF ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໃນແຜນປະຕິບັດງານ.



ເປີດສຳມະນາ IF ທີ່ວັງວຽງ ໃນເດືອນ 9, 2008

ໂຄງການ ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າໄລຍະປັບປຸງ (The Enhance Integrated Framework)

ວຽກງານໂຄງການ IF ໄດ້ຮັບການປັບປຸງມາຕັ້ງແຕ່ເດືອນກັນຍາ 2007, ປະຈຸບັນວຽກງານ IF ໄດ້ຖືກປັບປຸງ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ EIF. ໂຄງການ IF ຮູບແບບໃໝ່ນີ້ຈະຊ່ວຍປະເທດດ້ອຍພັດທະນາທາງດ້ານ:

- ກ) ແຫຼ່ງເງິນທຶນເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ຂ) ສ້າງຄວາມອາດສາມາດພາຍໃນປະເທດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ IF.
- ຄ) ສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ IF.

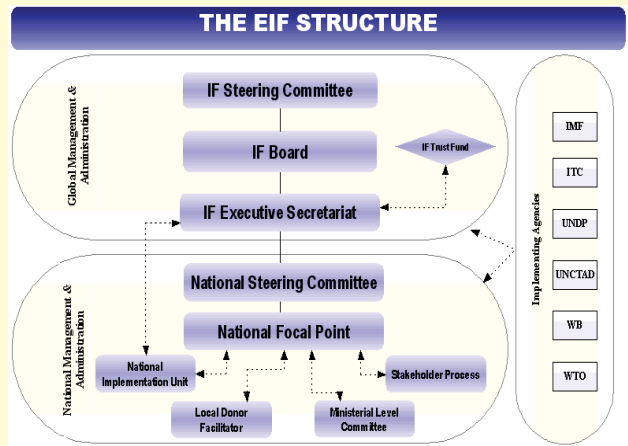
ໂຄງການ EIF ແມ່ນຄືກັນກັບ IF ທີ່ຊ່ວຍໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເງິນທຶນສຳລັບຫຼາຍໆໂຄງການທີ່ໄດ້

ຈາກແຜນບຸລິມະສິດຂອງປະເທດດ້ວຍພັດທະນາ. ສາມຄວາມແຕກຕ່າງຫຼັກມີຄື: ຈຳນວນເງິນທຶນເພີ່ມຂຶ້ນພາຍໃຕ້ໂຄງການ EIF. ຫຼັກການພື້ນຖານຂອງທັງ EIF ແລະ IF ແມ່ນຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງໂຄງການໂດຍລັດຖະບານ. ພາຍໃຕ້ EIF ໂຄງຮ່າງການຄຸ້ມຄອງໂຄງການແມ່ນໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພື່ອສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງລັດຖະບານ. ໂຄງການ IF ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການຂາດຄວາມເປັນເຈົ້າການຈາກພາກລັດຖະບານຈະເປັນບັນຫາໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອຸປະສັກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ IF ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ. ອີງຕາມຄຳເຫັນຂອງຄະນະປະຕິບັດງານສະເພາະ, ບັນຫານີ້ ແມ່ນເປັນບັນຫາຕົ້ນຕໍທີ່ມາຈາກການຂາດຄວາມສາມາດເພື່ອຍົກສູງຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານການຄ້າເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຂອງຊາດ ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງຂອດການປະສານງານລະຫວ່າງພາກລັດຖະບານ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໂຄງການ EIF ຈະປະກອບດ້ວຍ 2 ໄລຍະຄື:

-ໄລຍະທີ1: ເງິນທຶນສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອບັນດາປະເທດທີ່ມີເງື່ອນໄຂ, ລວມທັງຄ່າຂຽນ ຫຼື ປັບປຸງບົດວິໄຈ (DTIS). ນອກຈາກນັ້ນອາດລວມເອົາ

ຄ່າຈ້າງບາງສ່ວນຂອງພະນັກງານໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍງານ NIU. ໂຄງການ EIF ໄດ້ນຳສະເໜີເງິນທຶນຂອງໂຄງການມີປະມານ 77 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດສຳລັບໄລຍະທີ 1 ຂອງໂຄງການ.

- ໄລຍະທີ 2: ເງິນທຶນສຳລັບການກະກຽມໂຄງການ, ບົດສຶກສາຕ່າງໆ, ຫຼື ອາດຈະຂ້າມໄປເລີ່ມໂຄງການບຸລິມະສິດໃນບົດວິໄຈ DTIS ຂອງປະເທດຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນ. ສຳລັບໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ຈະຕ້ອງຂໍແຫຼ່ງທຶນນອກໂຄງການIF. ຄະນະປະຕິບັດງານສະເພາະຄາດຄະເນຈະມີເງິນທຶນປະມານ 320 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ສຳລັບໄລຍະທີ 2 ນີ້



ການເປັນສະມາຊິກອົງການ ການຄ້າໂລກ - ການເຈລະຈາເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງ ສປປ ລາວ

ກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂອງ ສປປ ລາວ ຄັ້ງທີ4 ໃນວັນທີ 04 ກໍລະກົດ 2008



ອົງການການຄ້າໂລກ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1995 ໂດຍປ່ຽນແທນສັນຍາທົ່ວໄປວ່າດ້ວຍການຄ້າ ແລະ ການກຳນົດອັດຕາພາສີ ຫຼື ແກ້ດ (GATT) ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍຫຼັງສົງຄາມໂລກ ຄັ້ງທີສອງ. ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງອົງການດັ່ງກ່າວ ກໍ່ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ການຄ້າດຳເນີນໄປຢ່າງສະດວກ, ມີອິດສະຫຼະ, ເປັນທຳ ແລະ ສາມາດຄາດການໄດ້. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ດຳເນີນໄປຜ່ານການສ້າງຕັ້ງກົດລະບຽບທີ່ອີງໃສ່ລະບົບການຄ້າຫຼາຍຝ່າຍໂດຍຜ່ານການເຈລະຈາຂອງບັນດາສະມາຊິກ. ເດືອນທັນວາ ປີ 2007, ສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 152 ປະເທດ, ຊຶ່ງປະເທດ ເຄບເວີນ (Cape Verde) ເປັນສະມາຊິກປະເທດຫຼ້າສຸດ. ປັດຈຸບັນນີ້, ມີ 28 ປະເທດ ທີ່ກຳລັງເຈລະຈາເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ, ສປປ ລາວ ກໍ່ແມ່ນໜຶ່ງໃນຈຳນວນດັ່ງກ່າວ. ສປປ ລາວໄດ້ຍື່ນໃບຄຳຮ້ອງສະໝັກເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 1997 ແລະ ຖືກຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ ໃນຖານະປະເທດສັງເກດການ. ອົງຕາມມາດຕາ XII ຂອງສັນຍາອົງການການຄ້າໂລກ, ລັດ ຫຼື ອານາເຂດພາສີທີ່ແຍກຕ່າງຫາກໃດໜຶ່ງ ມີຈຸດປະສົງຢາກເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ ຕ້ອງໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງທີ່ສະແດງເຖິງເຈດຈຳນົງ ຂອງການສະໝັກເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການດັ່ງກ່າວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນສະພາທົ່ວໄປພິຈາລະນາໃບສະໝັກ ແລະ ຕົກລົງໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂຶ້ນ. ກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນເດືອນ ກຸມພາ 1998. ໄລຍະທີ່ສຳຄັນທຳອິດຂອງຂັ້ນຕອນການສະໝັກເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ ແມ່ນເລີ່ມຈາກການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະບອບການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ອະທິບາຍບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເສດຖະກິດຂອງປະເທດ, ນະໂຍບາຍເສດຖະກິດ, ລະບຽບຫຼັກການຂອງການຄ້າພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ; ແລະ ນະໂຍບາຍຊັບສິນທາງບັນຍາ, ແລະ ອື່ນໆ. ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນລວບລວມເຂົ້າໃນບົດຊ່ວຍຈຳກ່ຽວກັບລະບອບການ

ຄ້າຕ່າງປະເທດຂອງ ສປປ ລາວ, ຊຶ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ສົ່ງບົດດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ກອງເລຂາ ອົງການການຄ້າໂລກໃນເດືອນມີນາ ປີ 2001. ໄລຍະສຳຄັນທີສອງ ຂອງຂັ້ນຕອນການສະໝັກເຂົ້າເປັນສະມາຊິກແມ່ນສະມາຊິກຂອງກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານສົ່ງຄຳຖາມເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະໝັກເພື່ອໃຫ້ຜູ້ສະໝັກຊີ້ແຈງຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງຂອງລະບອບການຄ້າຕ່າງປະເທດຂອງຕົນ. ກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ດຳເນີນການກວດສອບລະບອບການຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ ເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນຫາຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງລະຫວ່າງນະໂຍບາຍການຄ້າພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ສະໝັກ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງອົງການການຄ້າໂລກ. ລັດຖະບານຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຕອບຄຳຖາມຂອງສະມາຊິກກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານເປັນລາຍລັກອັກສອນ. ໄລຍະສຸດທ້າຍຂອງຂັ້ນຕອນການສະໝັກເຂົ້າເປັນສະມາຊິກປະກອບມີການເຈລະຈາຫຼາຍຄັ້ງຊຶ່ງຈະເປັນການເຈລະຈາແບບສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍລະຫວ່າງຜູ້ສະໝັກ ແລະ ສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ. ໃນນີ້ ພົວພັນເຖິງການເຈລະຈາລະອຽດໃນສອງຂົງເຂດການສ້າງລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ການເປີດຕະຫຼາດ. ການເຈລະຈາສ້າງລະບຽບກົດໝາຍໄດ້ຖືກຮັບຮອງໂດຍຜ່ານການເຈລະຈາຫຼາຍຝ່າຍໃນກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານ, ຈຸດປະສົງກໍ່ເພື່ອນຳເອົາລະບອບການຄ້າຂອງປະເທດຜູ້ສະໝັກມາປັບປຸງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສັນຍາຂອງອົງການການຄ້າໂລກ. ຄຽງຄູ່ກັບການເຈລະຈາຫຼາຍຝ່າຍ, ການເຈລະຈາສອງຝ່າຍກໍ່ດຳເນີນການເຈລະຈາເປີດຕະຫຼາດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການມາຮອດປັດຈຸບັນນີ້, ສປປ ລາວສຳເລັດການເຈລະຈາເປີດຕະຫຼາດສອງຝ່າຍເປັນຈຳນວນສອງຮອບ. ໃນໄລຍະ 4 ປີ, ສປປ ລາວ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂຶ້ນເປັນຈຳນວນ 3 ຄັ້ງຄື: ຄັ້ງທຳອິດ ໃນເດືອນຕຸລາ ປີ 2004, ຄັ້ງທີສອງ ໃນເດືອນພະຈິກ ປີ 2006 ແລະ ຄັ້ງທີສາມ ໃນວັນທີ 15 ເດືອນພະຈິກ 2007. ສປປ ລາວ ໄດ້ສົ່ງຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມ ຈຳນວນ 3 ຊຸດ

ພ້ອມດ້ວຍລາຍລະອຽດຂອງແຜນວຽກ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານດ້ານນິຕິກຳຂອງການຖືມູນຄ່າສາກົນ, ການຕີມູນຄ່າດ້ານພາສີ, ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມພືດ ແລະ ສັດ, ອຸປະສັກທາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ; ແລະ ຊັບສິນທາງປັນຍາ. ໃນປີ 2007, ສປປ ລາວ ໄດ້ຍື່ນຂໍສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນການເປີດຕະຫຼາດການບໍລິການເພີ່ມໃສ່, ຂໍສະເໜີການເປີດຕະຫຼາດສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຍື່ນໃນປີທີ່ຜ່ານມາ; ຄຽງຄູ່ກັບການປະຕິຮູບທາງດ້ານເສດຖະກິດໄປພ້ອມໆກັນ. ບົດສັງລວມຄວາມຄືບໜ້າການເຈລະຈາຂອງບັນຫາຕ່າງໆທີ່ສະມາຊິກໄດ້ຊືກຖາມ ກໍ່ໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັນໃນກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານຄັ້ງທີສາມ. ເອກະສານນີ້ຮ່າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານເພື່ອເປັນ “ຮ່າງບົດລາຍງານກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານ” ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຈະເປັນສັນຍາສຸດທ້າຍຂອງສົນທິສັນຍາການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ. ລັດຖະບານສປປ ລາວ ວາງແຜນຈັດກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ຄັ້ງທີ 4 ແລະ ສືບຕໍ່ການເຈລະຈາເປີດຕະຫຼາດສອງຝ່າຍໃນກາງປີ 2008. ການທີ່ຈະກ້າວໄປສູ່ໄລຍະສຸດທ້າຍໄດ້ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອບົດລາຍງານຂອງກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານລວມ ທັງຮ່າງການຕັດສິນໃຈ ແລະ ສົນທິສັນຍາການ ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການ ການຄ້າໂລກຖືກນຳສົ່ງໃຫ້ ກອງປະຊຸມລະດັບລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ສະພາທົ່ວໄປເພື່ອຮັບຮອງເອົາ. ໃນສົນທິສັນຍາປະກອບມີພັນທະທັງໝົດຄື: ຂໍ້ຕົກລົງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດລະບຽບຕ່າງໆ, ຂໍ້ຕົກລົງການຄ້າສິນຄ້າ, ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະເພາະດ້ານການບໍລິການ, ມີການກຳນົດເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ສະໝັກ ທີ່ຖືກເຊື່ອເຊີນເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການ ການຄ້າໂລກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສະມາຊິກຮັບເອົາບົດລາຍງານ ແລະ ຮັບຮອງຮ່າງການຕັດສິນໃຈ, ລັດຖະບານຂອງປະເທດກຳລັງສະໝັກເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຈະຖືກຮັບຮອງເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກຢ່າງສົມບູນ 30 ວັນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການຮັບຮອງເອົາສັນຍາເງື່ອນໄຂການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຢ່າງເປັນທາງການ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດຂອງປະເທດຜູ້ສະໝັກໃຫ້

ສັດຕະຍາບັນ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກຊາບ. ສປປ ລາວ ຄາດວ່າຈະເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກພາຍໃຕ້ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ເທົ່າທຽມກັບສະຖານະພາບຂອງປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງພາຍໃຕ້ການຕັດສິນໃຈຂອງສະພາທົ່ວໄປໃນປີ 2002 ກ່ຽວກັບການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອົງການ ການຄ້າໂລກຂອງປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ. ສປປ ລາວ ກໍ່ຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການໃນຂົງເຂດການຕີມູນຄ່າດ້ານພາສີ, ສຸຂະອະນາໄມພືດ ແລະ ສັດ, ອຸປະສັກທາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ ແລະ ຊັບສິນທາງປັນຍາ. ເມື່ອໃດທີ່ສປປ ລາວ ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ ແລ້ວກໍ່ຈະເປັນປະເທດທີ 10 ແລະ ເປັນສະມາຊິກປະເທດສຸດທ້າຍ ຂອງອາຊຽນ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ.

ຂໍ້ຕົກລົງ-ຂໍ້ເສຍຂອງການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ຄາດຫວັງສຳລັບ ສປປ ລາວ



ກອງປະຊຸມລະດັບລັດຖະມົນຕີຂອງ WTO ທີ່ ຮົງກົງ ປີ2005

ໃນໄລຍະ 60 ປີ ຜ່ານມາ ການຄ້າໂລກໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕັ້ງໜ້າ. ຕັ້ງແຕ່ປີ 1950 ເປັນຕົ້ນມາ, ປະລິມານການຄ້າ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ຈຳໜ່າຍ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 27 ເທົ່າ ຊຶ່ງເທົ່າກັບສາມເທົ່າຕົວຂອງຍອດຜະລິດຕະພັນໂລກ. ໃນນັ້ນ, ຂໍ້ຕົກລົງທົ່ວໄປວ່າດ້ວຍອັດຕາພາສີ ແລະ ການຄ້າ (GATT) ແລະ

ອົງການການຄ້າໂລກ-ອຄລ (WTO) ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ມີລະບົບການຄ້າທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ ຊຶ່ງໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ເສດຖະກິດ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແບບບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ແຕ່ລະປະເທດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ. ທິດສະດີເສດຖະສາດໄດ້ຢືນຢັນວ່າສະຫວັດດີການໂດຍລວມ ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງຜ່ານການເປີດເສລີການຄ້າ, ແຕ່ການຄ້າເສລີສາມາດພາໃຫ້ເກີດຜູ້ໄດ້ ແລະ ຜູ້ເສຍປະໂຫຍດ. ໂຄງສ້າງ ການຈັດຕັ້ງທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ຫຼາຍປັດໄຈທີ່ສົມທົບກັນຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນໃຫ້ແກ່ການກະຈາຍຜົນໄດ້ ແລະ ຜົນເສຍຂອງການຄ້າ. ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອຄລ ຂອງ ສປປ ລາວ ກໍ່ຈະພາໃຫ້ເກີດທັງຜົນໄດ້ ແລະ ຜົນເສຍ. ຍຸດທະສາດ ທີ່ລັດຖະບານລາວໃຊ້ເຈລະຈາຮັບເອົາຂໍ້ຜູກພັນຕ່າງໆໃນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຈະສາມາດຕັດສິນວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຜົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າຜົນເສຍ ຫຼືບໍ່. ຜົນປະໂຫຍດ 10 ຢ່າງ ທີ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ຊຶ່ງກອງເລຂາ ອຄລ ເຫັນວ່າສົມຄວນແກ່ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອົງການ ການຄ້າໂລກມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ລະບົບການຄ້າດັ່ງກ່າວສາມາດຊ່ວຍສົ່ງເສີມສັນຕິພາບ
2. ການໄກ່ເກຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຈະດຳເນີນໄປໃນທາງສ້າງສັນ
3. ກົດລະບຽບເຫຼົ່ານັ້ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ການດຳລົງຊີ ວິດງ່າຍຂຶ້ນ
4. ການຄ້າເສລີຂຶ້ນເຮັດໃຫ້ຄ່າຄອງຊົບພູດລົງ
5. ສາມາດເຮັດໃຫ້ມີຫຼາຍທາງເລືອກສຳລັບສິນຄ້າ ແລະ ຄຸນະພາບ
6. ການຄ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ
7. ການຄ້າສາມາດກະຕຸ້ນໃຫ້ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວ
8. ຫຼັກການພື້ນຖານຂອງ ອຄລ ສາມາດເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ມີປະສິດທິຜົນຍິ່ງຂຶ້ນ
9. ຊ່ວຍໃຫ້ລັດຖະບານປອດຈາກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງກຸ່ມຄົນບາງກຸ່ມ (lobbying)

10. ລະບົບການຄ້າດັ່ງກ່າວສາມາດຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີລັດຖະບານທີ່ດີ.

ກໍລະນີຂອງ ສປປ ລາວ, ເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ ແລະ ດ້ອຍພັດທະນາ, ຊຶ່ງກຳລັງຢູ່ໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ຈາກເສດຖະກິດແບບລວມສູນໄປສູ່ເສດຖະກິດແບບກິນໄກຕະຫຼາດ, ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອຄລ ຄາດວ່າຈະນຳຜົນປະໂຫຍດອັນຫຼວງຫຼາຍໃນດ້ານການເມືອງ ແລະ ເສດຖະກິດ. ປະການໜຶ່ງ, ລັດຖະບານລາວສາມາດນຳໃຊ້ໄລຍະການເຈລະຈານີ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການປະຕິຮູບພາຍໃນ ແລະ ດຳເນີນການປະຕິຮູບດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ໂຄງສ້າງທີ່ຈຳເປັນແກ່ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດກັບລະບົບການຄ້າສາກົນ. ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງເປັນການປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງການສົ່ງອອກ. ປະຈຸບັນ ສປປ ລາວ ກໍ່ກຳລັງດຳເນີນການປະຕິຮູບມາແລ້ວ, ໃນນັ້ນ ຈຳນວນໜຶ່ງແມ່ນລິເລີ່ມຈາກຂະບວນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ຄຸງຄູ່ກັບການປະຕິບັດຂໍ້ຜູກພັນຕ່າງໆ ໃນຂອບຂອງອາຊຽນ, ການປະກອບສ່ວນທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບລະບົບເສດຖະກິດສາກົນ. ສະນັ້ນ, ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອຄລ ສາມາດກາຍເປັນໄມ້ງົດທີ່ມີປະສິດທິຜົນອັນໜຶ່ງ ເພື່ອສົ່ງເສີມການເປີດກວ້າງການຄ້າ ແລະ ການປະຕິຮູບກົດໝາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ. ຂ້າງລຸ່ມນີ້ຄືການປະຕິຮູບຕ່າງໆທີ່ສຳຄັນທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ດຳເນີນມາແລ້ວ ຫຼືກຳລັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການປະຕິຮູບ:

- ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍເຊັ່ນ: ກົດໝາຍອາກອນ ມູນຄ່າເພີ່ມ, ກົດໝາຍງົບປະມານ ແລະ ກົດໝາຍແຮງງານ
- ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ຈະອອກມາໃໝ່: ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງອົງການການຄ້າໂລກກໍຄືການປະຕິບັດແບບພາຍໃນຊາດ ແລະ ບໍ່ມີການຈຳແນກ ໂດຍລວມມີ: ຂັ້ນຕອນນຳ

ເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ, ການຄວບຄຸມລາຄາ, ການລົງທຶນ, ການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຫຼັກການສຳລັບສັດຕະວະແພດ, ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ມາດຕະຖານ ແລະ ຊັບສິນທາງບັນຍາ.

- ນະໂຍບາຍການຄ້າ: ການດັດແປງ ໃຫ້ສິນລົງສຳລັບລາຍການສິນຄ້ານຳເຂົ້າ - ສົ່ງອອກ ທີ່ນອນໃນສິນຄ້າຄວບຄຸມ ແລະ ຫວງຫ້າມ (10/2006), ການຫຼຸດອັດຕາພາສີ ໃນຂອບຂອງອາຊຽນ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບບັນດາສະມາຊິກອາຊຽນ ໃນຂົງເຂດສິ່ງກົດຂວາງທີ່ບໍ່ແມ່ນອັດຕາພາສີ
- ລາວໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການພາສີໂລກ (WCO), ແລະ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາດຳລັດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍພາສີ ສະບັບໃໝ່. ດຳລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມກໍໄດ້ຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍ.
- ຂະແໜງການເງິນ: ກົດໝາຍທະນາຄານທຸລະກິດໄດ້ຜ່ານໃນ 12/2006; ຄາດວ່າຈະມີການປັບປຸງໃໝ່ໃນມໍ່ໆນີ້ ສຳລັບລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ໂລຫະທີ່ມີລາຄາ.

ປະການສອງ, ໂດຍອີງຕາມກົດລະບຽບຂອງ ອຄລ ສປປ ລາວ ຈະສາມາດເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດສາກົນບິນພື້ນຖານຄາດຄະເນໄດ້, ສະນັ້ນ, ຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມສຳລັບຂະແໜງທຸລະກິດທີ່ຈະລົງທຶນໃນຂົງເຂດປັ້ນອ້ອມການສົ່ງອອກມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງນັກເສດຖະສາດຍັງໄດ້ຊີ້ເຖິງຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກຕ່າງປະເທດເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດທີ່ກຳລັງເຈລະຈາເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນດ້ານລາຄາຖືກ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ. ເຫດຜົນດ້ານເສດຖະກິດໜຶ່ງແມ່ນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ຊົມລົມ (club) ອຄລ ປະເທດທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຈະຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການປະຕິຮູບສະພາບແວດລ້ອມທຸລະກິດ ແລະ ການລົງທຶນ, ເພື່ອສະໜອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ໝັ້ນຄົງ, ໂປ່ງໃສແລະສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ ແລະ ທັງນີ້ກໍ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ສປປ ລາວ ສາມາດດຶງດູດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອຄລ ໝາຍເຖິງໄດ້ຮັບກາປະທັບຢ່າງໜຶ່ງຊຶ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບຈາກຄະນາຍາດທຸລະກິດສາກົນ ແລະ ເປັນສິ່ງຄ້າປະກັນອັນໜັກແໜ້ນໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນວ່າຈະບໍ່ມີການປ່ຽນປັ້ນນະໂຍບາຍ. ທ້າຍສຸດ, ຈະມີການປະຕິຮູບ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນດ້ານຕະຫຼາດສົ່ງອອກ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດຈະຊ່ວຍໃນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໃນ ສປປ ລາວ.

ປະການທີສາມ, ເມື່ອໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອຄລ ລາວ ຈະສາມາດຊົມໃຊ້ລະບົບການໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງ ອຄລ, ກົນໄກກົດໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້ຖືວ່ານັບມື້ນັບສຳຄັນສຳລັບບັນດາປະເທດນ້ອຍໆ. ກົນໄກການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈສຳລັບການໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງໂດຍ ສະເພາະຈະໝາຍເຖິງສະມາຊິກປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ແລະ ລະບຸຫຼັກການພິເສດສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການໄກ່ເກ່ຍແກ່ສະມາຊິກປະເທດກຳລັງພັດທະນາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ຈະສະໜອງການປະຕິບັດທີ່ພິເສດ ແລະ ແຕກຕ່າງແກ່ສະມາຊິກປະເທດນ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ກຳລັງພັດທະນາ. ພາຍໃຕ້ລະບົບໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງດັ່ງກ່າວ, ທຸກສະມາຊິກຈະມີສິດເທົ່າທຽມກັນ ໃນການຊົມໃຊ້ ແລະ ຄຳຕັດສິນແມ່ນອີງໃສ່ຫຼັກການເປັນພື້ນຖານຈະບໍ່ອີງໃສ່ອຳນາດດ້ານເສດຖະກິດ. ລະບົບດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ຈະຊ່ວຍໃຫ້ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ແລະ ລະດັບເສດຖະກິດຂະໜາດນ້ອຍກວ່າມີສິດເທົ່າທຽມກັນໂດຍການປ່ຽນແທນ “ຄວາມອ່ອນແອ” ໄປສູ່ຈຸດຍືນທີ່ “ເຂັ້ມແຂງ”. ໃນກໍລະນີເຊັ່ນນີ້, ທຸກລະບົບບັງຄັບໃຊ້ພິພາກສາດ້ານກົດໝາຍຈະມີຜົນຕໍ່ແກ່ຝ່າຍອ່ອນນ້ອຍຫຼາຍກວ່າຝ່າຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເນື່ອງຈາກວ່າຝ່າຍເຂັ້ມແຂງເວລາໃດກໍສາມາດມີຊ່ອງທາງອື່ນ ເພື່ອປົກປ້ອງ ແລະ ຍາດແຍ່ງເອົາຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນໄວ້ໄດ້ ຖ້າຫາກວ່າປາສະຈາກລະບົບບັງຄັບໃຊ້ດ້ານກົດໝາຍອັນນີ້. ໃນຂະນະທີ່ເຂົ້າ

ເປັນສະມາຊິກ ອົງການການຄ້າໂລກພາໃຫ້ມີຜົນດີ ຫຼາຍຢ່າງດັ່ງກ່າວຂ້າງເທິງ, ຄວາມທ້າ ທາຍທີ່ປະ ເທດນ້ອຍໆຄື ສ ປປ ລາວ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະເຊີນໃນ ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອຄລ ນັ້ນ ຖືວ່າຍັງບໍ່ສາ ມາດປະເມີນໄດ້. ຂັ້ນຕອນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອຄລ ສຳລັບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາຖືວ່າເປັນວຽກ ງານທີ່ໜັກໜ່ວງ ເນື່ອງຈາກຂາດແຄນຊັບພະຍາ ກອນມະນຸດ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານເຕັກນິກທີ່ ຮຽກຮ້ອງຈາກຂັ້ນຕອນ ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ. ຂັ້ນຕອນການປະຕິຮູບ ໄດ້ສ້າງຄວາມກົດດັນໃຫ້ ລັດຖະບານລາວໃນດ້ານຊັບພະຍາກອນ ມະນຸດທີ່ບໍ່ ພຽງພໍ ແລະ ທຶນຮອນໃນການປະຕິບັດລະບຽບຫຼັກ ການຕ່າງໆໃນຂົງເຂດສັນຍາກັກກັນພິດ ແລະ ສັດ ແລະ ສັນຍາທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ຕ້ອງ ການທຶນຮອນສູງ ແລະ ມີຄວາມສັບສົນຫຼາຍ ສຳລັບ ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາຄື ສປປ ລາວ. ບັນດາປະ ເທດທີ່ກຳລັງຈະເຂົ້າເປັນ

ສະມາຊິກໃໝ່ ລ້ວນແຕ່ຖືກຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ຜູກມັດອັດຕາພາສີໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ ຕໍ່ກວ່າລະດັບເພດານພາສີທີ່ໄດ້ ຕົກລົງໄວ້ໃນໄລຍະຕົ້ນ ຂອງການເຈລະຈາໃນຮອບ ໂດຮາ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ ໃນໄລຍະຫຼັງນີ້, ສະມາຊິກ ອຄລ ລ້ວນແຕ່ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເປີດ ຕະຫຼາດຂອງຕົນ ສຳ ລັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າໃຫ້ ກວ້າງກວ່າແຕ່ກ່ອນໃນການຮັບເອົາສະມາຊິກເຂົ້າ ໃນລະບົບການຄ້າຫຼາຍຝ່າຍ. ອັນນີ້ໄດ້ໝາຍເຖິງຜົນ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ຕະຫຼາດແຮງງານທ້ອງຖິ່ນ, ໂດຍສະ ເພາະຂະແໜງທຸລະກິດທີ່ຈຳ ເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ແຂ່ງ ຂັນກັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ນຳເຂົ້າ ແລະ ມັນກໍ່ເປັນບັນຫາຢ່າງຈະແຈ້ງ ສຳລັບປະເທດທີ່ມີ ພື້ນຖານອຸດສາຫະກຳອ່ອນນ້ອຍຄື ສປປ ລາວ. ພ້ອມນັ້ນ, ການຫຼຸດອັດຕາພາສີກໍ່ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ ລາຍຮັບຂອງງົບປະມານ. ພື້ນຖານລາຍຮັບຈາກ ພາສີ ຂອງບັນດາປະເທດດ້ອຍພັດທະນາແມ່ນຈຳ ກັດ, ສ່ວນໃຫຍ່ຈະອາໄສອາກອນ ແລະ ພາສີນຳ ເຂົ້າ ແລະ ການຫຼຸດອັດຕາພາສີສາມາດມີຜົນກະທົບ



ດ້ານລົບຕໍ່ ງົບປະມານແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄວາມ ສາມາດການບໍລິຫານການເງິນ ດ້ານລາຍຈ່າຍຂອງ ສັງຄົມຂອງລັດຖະບານຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ລັດຖະບານ ລາວຄາດວ່າຈະປະສົບການສູນເສຍ ດ້ານລາຍໄດ້ ໃນການຫຼຸດອັດຕາພາສີໃນ ຂອບຂອງອາຊຽນຕາມ ຂໍ້ຜູກພັນໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ຈະໄດ້ເລີ່ມປະຕິບັດ ເຊັ່ນດຽວກັນ ຫຼັງຈາກເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອຄລ, ໃນ ປີ 2007 ຈຶ່ງໄດ້ປະກາດໃຊ້ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ເນື່ອງຈາກເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາໜຶ່ງ, ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກເງື່ອນໄຂພິເສດ ຫຼາຍຢ່າງ ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນ “ມາດຕາໂຍະຍານ” ຂອງ ຂໍ້ຕົກລົງທ້າໄປວ່າດ້ວຍອັດຕາພາສີ ແລະ ການຄ້າ (GATT) . ຢູ່ໃນ “ມາດຕາການໂຍະຍານ” ໄດ້ກຳ ນົດຮູບແບບສະເພາະທີ່ສົມບູນກ່ຽວກັບການປະຕິ ບັດແບບພິເສດ ແລະ ແຕກຕ່າງສຳລັບປະເທດກຳ ລັງພັດທະນາ ແລະ ດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ໄດ້ຖືວ່າ ເປັນຂໍ້ຍົກເວັ້ນຂອງຫຼັກການບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດໄດ້. ລາວຍັງສາມາດມີສິດນຳໃຊ້ໄລຍະຂ້າມຜ່ານທີ່ຍາວ ກວ່າຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາທົ່ວ ໄປໃນປີ 2002 ວ່າດ້ວຍການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ຂອງປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ. ລັດຖະບານລາວຈຳ ເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ມີມາດຕະການຂັ້ນຕອນຢ່າງເປັນ ຮູບປະທຳໃນໄລຍະກ່ອນ, ລະຫວ່າງ ແລະ ຫຼັງຈາກ ຂັ້ນຕອນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜົນ ໄດ້ຮັບຫຼາຍກວ່າຜົນເສຍປະສານສົມທົບກັບທິດ ທາງທີ່ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາ. ສະນັ້ນ, ເປົ້າໝາຍສູງ ສຸດຂອງລາວແມ່ນຈະໄດ້ເລືອກລະຫວ່າງການປະ ສົມປະສານຂອງການລິເລີ່ມພາຍໃນ ແລະ ພາຍ ນອກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍການພັດ ທະນາຂອງປະເທດ.



THE LAOS TRADE UPDATE – OCTOBER 2008

It is with great pleasure that the Foreign Trade Policy Department of the Ministry of Industry and Commerce (MOIC) launches the first edition of its bi-annual newsletter ‘The Laos Trade Update’. This newsletter will be circulated to both the Public and Private Sectors as a way of sharing information with relevant stakeholders on trade development issues, in a simple and user-friendly format. Through this newsletter, we aim to keep our audience informed and updated on Laos’s trade policy, ongoing debates and events in the area of international and regional trade. This Newsletter also intends to keep our readers updated on projects and activities, which the MOIC undertakes in the area of trade and private sector development. We hope that ‘The Laos Trade Update’ will help improve understanding of trade issues across a broad spectrum of stakeholders, namely other government departments, the private sector, civil society, academia and the media. This newsletter will focus on the ongoing World Trade Organization (WTO) accession negotiations, Association of South East Asia Nation (ASEAN) negotiations and ASEAN negotiations with Dialogue partners, the Enhanced Integrated Framework (EIF) and other trade related initiatives and projects.

Trade has been recognized in our sixth National Socio Economic Development Plan (NSEDP) as one of the key channels for Laos to combat poverty and stimulate economic growth. The first article in the newsletter will discuss the linkage between Trade and Growth and its key role in the National Socio Economic Development Plan (NSEDP). However, we recognize that free trade is not a magic wand and that domestic policy intervention, institutions and infrastructure can play a central role in capturing the benefits of Trade.

Trade in goods and services have the potential of fueling growth and ultimately of alleviating poverty for Laos. However, the link between trade, growth and poverty alleviation is neither simple nor automatic. While the transmission mechanisms between trade and growth, through export expansion may seem straightforward, those between trade and poverty reduction are complex. The latter depends on the way in which trade affects income distribution, employment and adjustment costs, all of which defines who ultimately are the winners and losers of trade liberalization. Our aim is to ensure that trade policies, projects and any trade negotiation commitments, which the government of Laos undertakes will help contribute to growth and poverty alleviation. It is expected that the benefits from projects such as those of the handicraft and silk, agro processing, wood products, which were identified in the Diagnostic Trade Integration Study (DTIS), will allow for a trickle down effect to the poor and vulnerable sectors of our society.

Under the Integrated Framework (IF), the second article in the newsletter, we discuss MOIC’s efforts over the last four years, towards building a coherent and integrated trade assistance programme, as well as a coordinated aide delivery mechanism - the National IF Governance Structure (NIFGS). Under the IF process we have focused on capacity building activities for the public and private sector, addressing supply side constraints and building the necessary institutions and coordination mechanisms which are essential to help Laos turn its trade policy into concrete actions and results. We have set up within the Foreign Trade Department an IF National Implementation Unit (NIU),

which has been in operation since September 2007.

On the 8th of August 2008, we launched the Trade Development Facility (TDF), which will provide Laos with close to \$ 6.8 Million. We are also preparing projects under the Enhanced IF, which will contribute to the strengthening of Laos' Export Competitiveness. I firmly believe that with the help of the international community, Laos has a winning chance of overcoming the supply side constraints, which so deeply affects our competitiveness and our trading capacity and of joining the WTO in the near future. In our third article, we cover the WTO Accession negotiations. As you may be aware, we have just completed our 4th Working Party Accession Negotiations meeting in July 2008 and although the work at hand remains challenging, we have nevertheless made good progress in some areas. We have during this 4th Working Party meeting concluded bilateral negotiations with the EU on trade in goods. We will continue working together with our development partners to streamline all Trade Related Assistance and actively put into practice the fundamental principles of the Paris and Vientiane Declaration for alignment, coordination, and harmonization of aid.

Finally, I hope that this newsletter will help strengthen the communication between the Ministry and Private sector including other stakeholders and act as a useful vehicle for information dissemination. We believe that trade is all about the private sector and that an improved understanding of trade issues will help our private sector stay attuned to the dynamic changes occurring in the area of trade and help them take advantage of new opportunities and anticipate and prepare for challenges ahead of time.

H.E. Khemmani Pholsena Vice Minister of the Ministry of Industry and Commerce Lao PDR

TRADE AND ITS LINKAGE TO THE LAO NATIONAL SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT PLAN

Trade is one of the driving forces of growth. It is the critical link between producers and consumers in society, both within and between nations. By trading internationally, economic welfare is much greater than when economies operate in isolation from each other. Countries gain from additional demand and the opportunity to specialize in the production of goods and services in which they are more productive, while consumers benefit from increased competition and lower world prices. In the process, economies achieve and sustain higher rates of economic growth than is not possible without trade. This is the basic argument for liberalizing international trade, primarily through the reduction of tariffs and elimination of non-tariff measures that countries impose at their borders against trading partners. Liberalization is at the core of the multilateral trade negotiations under the (WTO). However, we are seeing today a paradigm shift - from the neoclassical focus on gains from trade and efficient allocation of resources through free market forces, to the growing recognition that domestic policy intervention and addressing supply-side constraints have a central role to play in capturing the real potential of imports and exports. Trade, we agree, is not an end in itself but a means to an end - the end being sustained economic growth, political, social, cultural and technological development, and ultimately poverty alleviation.

Recognizing the benefits of a market economy, Laos altered its economic course and embarked on the New Economic Mechanism (NEM) in 1986. Since then, Laos has pursued a gradual, but steady, move towards a modern market economy. Laos' major market reforms have been spearheaded by its efforts to join ASEAN

and its current WTO accession negotiations. These reforms and policy shift have been articulated in the 6th Five-Year NSEDP covering the period 2006 - 2010. Most indicators and targets set in the NSEDP coincide with those for the Millennium Development Goals (MDGs) and the Brussels Programme of Action for the LDCs during 2001-2010.

The NSEDP envisages the achievement of poverty reduction through a combination of broad-based growth and focused poverty-reduction interventions. In addition to maintaining a sound macroeconomic framework, the four key pillars of the plan are:

- i) Human-development-driven economic growth;
- ii) Competitiveness, trade and regional integration;
- iii) Social development and focused poverty reduction interventions; and
- iv) Institutional capacity building development

The second pillar of the NSEDP clearly recognizes the importance of trade as a tool for economic growth and poverty alleviation. The NSEDP paves the way for implementing 11 programs and 111 projects identified and adopted by the government of Laos (GOL) in May 2006. The objective of these programmes and projects is to raise the country's per capita income by three folds, diversify production, export base, and improve social and human development. To this end, Laos aims to sustain an average growth rate of around 7 percent per year and maintain equitable development among the three main sectors of the economy i.e. agriculture, industry and services. One of the main elements expected to drive this growth process is exports, which are projected to grow at about 18 percent per year. Thus it can be seen that the GOL growth strategy is

essentially linked to its trade and private sector policies and reforms.

THE INTEGRATED FRAMEWORK IN LAOS

At their first Ministerial Conference in Singapore in December 1996, WTO Ministers adopted the Comprehensive and Integrated *WTO Plan of Action for the Least-Developed Countries*. This *Plan of Action*, aimed at improving the overall capacity of least-developed countries to respond to the challenges and opportunities offered by the trading system. Subsequently, the Plan of Action was translated by the WTO, United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) and International Trade Center (ITC) Secretariats, in collaboration with the staff of the International Monetary Fund (IMF), the World Bank and the UNDP, into the Integrated Framework (IF).

The IF was set up to provide LDCs with trade-related technical assistance, including human and institutional capacity building, for supporting trade and trade-related activities. It also includes support to enhance the supply response of these countries. The IF has been in existence for over 10 years. Over this period, the international development community has repeatedly, renewed its commitment to the IF Process. In November 2001, at the fourth WTO Ministerial Conference, trade-related assistance was acknowledged as a major theme of the Doha Development Agenda (DDA) and strong commitments were made to provide greater and better assistance. In the 2001 Doha meeting, the “WTO Ministers endorsed the Integrated Framework for Trade-Related Technical Assistance for Least Developed Countries as a viable model for LDCs’ trade development”. Over the last 5 years, a number of evaluations of the IF have been undertaken and all have pointed to the

need for improving country ownership and increasing the level of funding through the IF process. At the 2005, WTO Hong Kong Ministerial meeting it was therefore decided that the IF needed to be reengineered to meet the changing and growing needs of LDCs. In May 2007, the Integrated Framework Working Group (IFWG) and the Integrated Framework Steering Committee (IFSC), which are the two main IF governing bodies, adopted a package of recommendations to start the implementation phase of the enhanced Integrated Framework (EIF).

Snap shot of the IF Process

Objective: (i) Mainstream" (integrate) trade into the national development plans such as the NSEDP; (ii) Assist in the coordinated delivery of trade-related technical assistance in response to needs identified by the LDC; (iii) Assist LDC in addressing supply side constraints with a view to boosting domestic and international trade.

Principle - The IF is built on the principles of country ownership and partnership.

Agencies WTO, IMF, ITC, UNCTAD, UNDP, World Bank

The IF Process in Laos - 4 stages to the IF Process:

The first stage of the IF is the admission phase, whereby a country makes a request to the IF Secretariat, which is based in Geneva, to become a member of the IF. In 2004, Laos was admitted to the IF. Once admitted as an IF member, the second stage involved the preparation of the Diagnostic Trade Integration Study (DTIS). This study identified the key obstacles faced by Laos in expanding trade and export opportunities and in making trade as an engine for growth and poverty reduction. As part of the IF process, the

DTIS developed an integrated strategy and action plan to enhance Laos’ integration into the global economy and help boost its exports. The DTIS and this Action Matrix were validated during the National Validation Workshop on 12 September 2006, following extensive stakeholder consultations. H.E. Dr. Nam Viyaketh, Minister of Industry and Commerce chaired the workshop, in the capacity of Deputy Chair of the WTO/IF National Steering Committee.

Figure 1 – 4 stages of IF Process



Once the DTIS was validated, Laos moved to the third stage of the IF process and was eligible to access 1 million US\$, which was destined to kick-start the implementation of projects identified under the Action Matrix. This funding is referred to in the IF jargon as ‘Window II’ funding. The MOIC is currently at the fourth stage of the IF process, which involves the setting up of a comprehensive plan for funding the activities of the DTIS, through mobilization of donor funding. The MOIC very recently launched a US\$ 6.8 million multi donor trust fund, the Trade Development Facility. This program will provide technical assistance to government agencies; strengthen capacity of institutions; build human resources capability in the country; and support inter-agency and sector-wide coordination.

Implementation of the Action Matrix

Below are the four projects, which have been selected for funding under the IF Window II.

- Institutional Strengthening of the IF coordination and implementation structures
- Capacity building & WTO accession support to Laos.
- Support the shift of the Garment Industry from Cut, Make and Trim (CMT) to Free on Board (FOB) selling arrangements.
- Capacity building for Department of Import and Export

Funding has also been mobilized through the TDF to finance the other priority projects, which have been identified in the Action Matrix. These priority projects cut across a number of areas, from customs reform to Sanitary and Phytosanitary (SPS), and passing through export competitiveness. The TDF is the first coordinated development partners' effort to support the Lao Government's strategy to increase growth and improve export competitiveness as spelt out in the Diagnostic Trade and Integration Study and Action Matrix. By establishing the TDF, Lao PDR has become the first IF participating country to set up a coordinated locally managed facility for implementation of the DTIS Action Matrix.

The MOIC is also amongst the first IF countries to have set up a coordinated aid delivery system, which aims to assist the GOL in the implementation of Window II projects and other projects, to be implemented in the context of the IF. As part of this system, the MOIC has set up, within the Foreign Trade Policy Department, an IF National Implementation Unit (NIU). This unit will work in tandem with the various beneficiaries of the IF projects and will be

responsible for project management and overall implementation of the IF projects and other projects such as those under the Trade Development Facility.



IF Workshop in Vangvieng, September 2008

THE ENHANCED INTEGRATED FRAMEWORK (EIF)

The latest development in the IF is that as from September 2007, the current IF will be replaced by a revamped facility dubbed the EIF. The new IF will provide LDC with:

- a) Increased, additional and predictable financial resources
- b) Strengthened in-country capacities to manage and implement the IF
- c) Enhanced IF governance

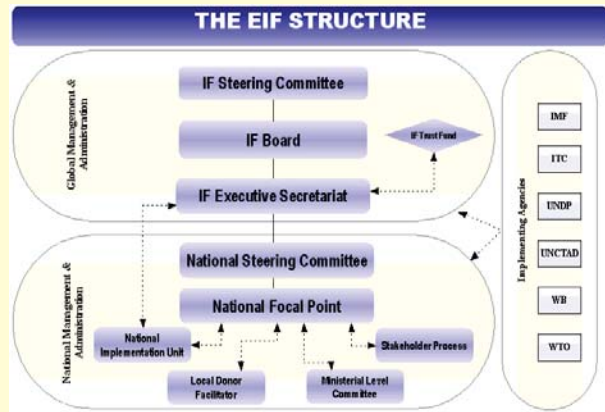
Like the IF, the EIF is expected to function as a catalyst in mobilizing resources for larger-scale programmes emerging from LDCs priorities. The main differences of the EIF are in the increased amount of funding being made available and in strengthening Government Ownership of the EIF Process. The core principle under the EIF, as with the IF is that the process should be country-driven. Under the EIF, the governance structure has been revised, to enable countries to assume greater ownership. The IF has shown that the lack

of country ownership was one of the main obstacles to the effective implementation of the IF. According to the EIF Task Force (Geneva based), this was primarily due to weak capacity in trade mainstreaming and insufficient coordination and cooperation between government ministries and stakeholders.

The EIF will consist of two tiers:

- Tier 1: funding that provides resources to eligible countries for core function support costs, including support for DTIS production and updates. It may also partially cover staff costs for NIU. The EIF recommendations suggest making available \$77 million under Tier 1.
- Tier 2: funding for project preparation, feasibility studies, or to jump-start high priority projects identified in a recipient's DTIS. Larger projects will need financing outside of the IF. The IF Task Force estimated that an amount of US\$320 million is available for Tier 2 interventions.

On April 9, 2008, United Nations Office for Project Services (UNOPS) was selected as the Trust Fund Manager (TFM) of the EIF. UNOPS is an UN agency with headquarters in Copenhagen, Denmark and also has an office in Geneva and regionally. It is expected that the TFM activities will be handled out of the Geneva office by staff dedicated to the EIF, supported by regional offices in Africa and Asia. The EIF board and UNOPS will communicate a timetable for the operationalization of the EIF Trust Fund.



**WTO MEMBERSHIP – LAO PDR
ACCESSION NEGOTIATIONS**



Laos WTO Accession Dissemination
Workshop in Houaphan Province,
September 2008

The WTO, created in 1995, is the successor to the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT), which was established in the wake of the World War II. The WTO's main objective is to help trade flow, smoothly, freely, fairly and predictably. This it does through the establishment of a rule based multilateral trading system negotiated by its members. As of December 2007, the WTO counted 152 members, with Cape Verde as its newest member. There are currently 28 countries, which are negotiating accession

to the WTO, including Lao PDR. Lao PDR submitted its application to the WTO in July 1997 and was granted official observer status. According to Article XII of the WTO Agreement, any state or separate customs territory wishing to accede to the WTO may submit a request, indicating the intention to join the organization. The General Council considers applications and decides on the establishment of a Working Party. The Working Party for Laos was established in February 1998.

The first substantive phase of the Lao accession process began with the collection of information on its foreign trade regime, describing, among other things, its economy, economic policies, domestic and international trade regulations, and intellectual property policies, etc. This information was compiled in a Memorandum on the Lao Foreign Trade Regime, which Laos submitted to the WTO Secretariat in March 2001. The second substantive phase of the accession process consisted of the Working Party members submitting written questions to Laos, requesting clarification on its foreign trade regime. The Working Party conducted a factual examination of Laos' trade regime focusing on issues of discrepancy between the applicant's international and domestic trade policies and laws, and WTO rules and laws. The government of Laos responded in writing to the questions raised by the Working Party members. The final stage of the accession process will consist of a series of multilateral and bilateral negotiations between Laos and WTO members. This will involve the detail negotiations of the terms of accession on both rule making and market access. The negotiations on rule making are usually undertaken multilaterally in the Working Party meetings, and aim at bringing the Applicant's trade regime into conformity with WTO agreements. In parallel to the multilateral track, bilateral

negotiations are also conducted on market access on goods and services.

Over a 5-year period, Laos has held four Working Party meetings: the first in October 2004, the second in November 2006 and the third on November 15th 2007 and the last one was on July 4th 2008. In tandem with the WP meetings Laos has completed three rounds of bilateral market access negotiations. The last round of bilateral talks took place in the margin of the 4th Working Party meeting in July 08, during which Laos concluded with the EU its negotiations on trade in goods. To date Laos submitted the replies to three sets of questions as well as checklists and a legislative action plans on agricultural subsidies, customs valuation, sanitary and phytosanitary, technical barriers to trade, and intellectual property. In 2007, Laos added an offer on services to the one on market access for goods, which was submitted in 2006, along with more details on the reforms, which it is undertaking with respect to price control and on import and export prohibitions and licensing. Since the last meeting, Laos has improved its market opening on goods and services and a factual summary of the points raised was also discussed this year at the fourth Working Party Meeting. This document, which still has to evolve through some more stages, will form the basis of what will be the 'draft Working Party report' and eventually the final agreement as a protocol of accession. It is worth noting that at the July 2008 4th WP meeting, the Government of Laos as an LDC requested under the 'enabling clause' i.e. GATT Article XXIV, that it be granted a longer transition period for WTO implementation in the areas of customs valuation, SPS, TBT and TRIPS. The government plans to organize the fifth Working Party meeting and continue bilateral market access negotiations in the first half of 2009.

Whilst Laos has been making steady progress in its talks to join the WTO, there

remains an important body of work to be completed before Laos can clinch the 'deal'. The final stage for the Lao accession negotiations will culminate in the Working Party, finalizing the 'draft working party report' together with a draft Decision and Protocol of Accession - both of which will then be forwarded to the Ministerial Conference or the General Council. This Protocol, is a single package of agreed commitments on rules, concessions on goods, and specific commitments on services, sets out the terms on which the Applicant is invited to join the WTO. Following Members' adoption of the Report and approval of the draft Decision, the acceding government becomes a Member of the WTO thirty days after it formally accepts its Protocol of Accession by ratification by its National Assembly. Laos expects to accede to the WTO with the terms and conditions commensurate to its LDC status as recognized under the General Council's 2002 Decision on LDC Accession. It also requests for transition period and technical assistance in the areas of customs valuation, sanitary and phytosanitary, technical barriers to trade, and intellectual property. When Laos joins the WTO, it will be the 10th and final member of the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) to do so.

THE PRO AND CONS OF JOINING THE WTO AND ITS IMPLICATION FOR LAOS



WTO Hong Kong Ministerial Meeting in 2005

The past 60 years have seen an exceptional growth in world trade. Since 1950, the volume of trade and merchandises grew 27 times, this is three times faster than world output growth. Whilst the GATT and the WTO have helped to create a strong and prosperous trading system contributing to unprecedented growth, the benefits have not spread equally to all countries. Economic theory posits that overall welfare is improved through trade liberalization, but trade liberalization creates winners and losers. A complex set of political, economic, social and conjectural factors influences the distribution of cost and benefits of trade. Joining the WTO will generate both benefits and costs to Lao PDR. The way in which the Lao government will craft its accession package will determine whether the overall benefits will outweigh the costs. There are 10 widely cited benefits, which the WTO Secretariat claims make it worth joining the WTO and these are:

1. The system helps promote peace
2. Disputes are handled constructively
3. Rules make life easier for all
4. Freer trade cuts the costs of living
5. It provides more choice of products and qualities
6. Trade raises incomes
7. Trade stimulates economic growth
8. The basic principles make life more efficient
9. Governments are shielded from lobbying
10. The system encourages good government

In the case of Laos, a 'Landlocked Least Developed Country', which is transitioning from a planned economy to a market based economy, membership to the WTO, confers a number of political and economic benefits. Firstly, the government of Laos can use the ongoing accession negotiations to push forward its domestic reforms and undertake legal and structural reforms needed to integrate the international

trading system and improve its export competitiveness. Laos has been undertaking a number of reforms, some of which are partly motivated by its ongoing WTO accession as well as its commitments taken in the context of ASEAN and all these contribute in improving Laos' competitiveness and its ability to integrate the international trade system. Thus, WTO accession can be an effective lever to promote trade liberalization and substantive regulatory reform. Below are some of the key ongoing reforms, which Laos has undertaken or are in the process of undertaking:

- Adoption of Laws: such as value added tax, budget law and labour law
- Forthcoming laws and regulations: aiming to be compatible with the WTO e.g. national treatment and non-discrimination among its members including on: import and export procedure, pricing, investment, foreign exchange, veterinary regulations, value added tax, standards, and intellectual property
- Trade policy: a revised shorter list of export - import goods subject to control or prohibition (October 2006), tariff cuts under the ASEAN Free Trade Area and work with ASEAN members on non - tariff barriers
- World Customs Organization: Laos has joined the World Customs Organization, and adopted a decree to implement the new Customs Law. A proposed similar decree for value added tax is in its final stages
- Finance: a Commercial Bank law was passed in December 2006; amendments expected soon on regulations on managing foreign exchange and precious metals

Secondly adhering to the rules and regulations of the WTO will provide Laos with a more predictable access to foreign markets, thus making it a more stable environment for the private sector to invest

in export - oriented businesses. Economists would also point to the benefits that flow from better foreign access to the acceding nation's markets, specifically in terms of lower prices and a greater variety of imports. Another economic rationale is that to enter the 'WTO Club', its prospective members have to undertake a number of reforms in the area of business and investment climate, which aim at providing the stable, transparent and predictable business environment and which will help Laos attract more foreign direct investment. WTO membership confers to its members a kind of seal of approval recognized by the international business community and gives a powerful guarantee to investors that there will be no policy reversals. Ultimately, improvement and expansion in export market and increasing Foreign Direct Investment (FDI) will all contribute to job creation, growth and poverty alleviation for Laos.

Thirdly, as a member of the WTO Laos will be able to access the WTO dispute - settlement system, this is an increasingly important legal mechanism for small countries. The Disputes Settlement Unit (DSU) specifically refers to developing country Members and provides for special rules applicable to disputes involving a developing country Member and these rules providing special and differential treatment to LDC and DC. Under the Dispute Settlement system, all Members have equal access and decisions are made based on rules rather than based on economic power. Such as system claims to empower developing countries and smaller economies by placing "the weak" on an equal footing with "the strong". In this sense, any judicial law enforcement system benefits the weak more than the strong because the strong would always have other means to defend and impose their interests in the absence of a law enforcement system.

Whilst becoming a WTO member confers a number of advantages, the challenges, which a small country like Laos faces as it

prepares to become a member of the WTO, should not be underestimated. The accession process of the WTO is onerous for the LDCs that lack the human resources and technical capabilities required by the process. The reform process puts pressure on the already scarce resources of the Lao government and the cost of compliance to rules and regulations in the area of SPS and Trade Related Aspects of Intellectual Property Right (TRIPS) is high and complex for small LDC like Laos. Newly acceding countries are increasingly asked to set their tariff bindings at levels below the ceilings agreed to during earlier Uruguay Round trade negotiations. In other words, recent WTO members have had to open their markets more fully to imported goods than did earlier entrants into the multilateral trading system. This has serious implications for local labour markets, especially in industries that must compete with imported goods and services in the local marketplace and this is particularly problematic for a country with a weak industrial base such as Laos. Tariff reduction also has important fiscal ramifications. The tax base in LDCs is usually narrow, relying heavily on import taxes and duties, and reducing tariffs can seriously impair government's national budget and its capacity to finance its social expenditure. The GOL in anticipation of revenue losses, which it will incur, both through ASEAN tariff reduction commitments and those that will kick in upon accession to the WTO, have introduced Value Added Tax in 2007.

As an LDC Laos can benefit from a number of special conditions, under the GATT's enabling clause. The 'Enabling Clause' constitutes a comprehensive specification of special and differential treatment for developing and least-developed countries and it amounted to a permanent waiver from the Most Favor Nation (MFN) clause. Laos can also have recourse to longer transition periods as per

the General Council's 2002 Decision on LDC Accession. Developing countries need not see themselves as merely at the mercy of existing WTO members during the accession process. Concrete steps have to be taken by the GOL before, during, and after the WTO accession process to push the ratio of costs to benefits in a pro-development direction. Thus, the overriding goal for Laos will be to choose the mix national and international initiatives that best meet the country's development objectives.

